

[10th August 1965]

VIII.—ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(3) THE MADRAS MEDICAL PRACTITIONERS BILL, 1965.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the consideration by the Madras Legislative Assembly of the Madras Medical Practitioners Bill, 1965.

VII.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(7) THE MADRAS MEDICAL PRACTITIONERS BILL, 1965.

(L.A. BILL NO. 22 OF 1965.)

* THE HON. SRINATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, I move—

“ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses, consisting of 18 members (12 members of the Legislative Assembly and 6 members of the Legislative Council) to consider the Madras Medical Practitioners Bill*, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965), and that the following Members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. The Hon. Srimathi Jothi Vencatachellum.
2. Sri K. S. G. Haja Sheriff.
3. Sri P. Ramachandran.
4. Sri M. Alagiriswamy.
5. Sri P. R. Sreenivasa Padayachi.
6. Sri R. Ponnappa Nadar.
7. Sri K. P. Palaniswamy.
8. Sri R. Rangaswamy.
9. Sri Rama Arangannal.
10. Sri S. Murugaiyan.
11. Sri K. R. Nallasivam.
12. Sri P. K. Mookiah Thevar.

Sir, hon. Members are aware that at present, there are in force in the State of Madras two enactments providing for the registration of medical practitioners. They are—

(1) The Madras Medical Registration Act, 1914 (Madras Act IV of 1914), and

(2) The Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Act, 1956 (Madras Act XXVII of 1956).

The former Act provides for the establishment of a Medical Council and for the registration of Medical Practitioners of Modern Medicine who possess recognised qualifications. The latter Act provides for the establishment of the Board of Integrated Medicine, Madras, and also for the registration of

10th August 1965] [Srinathi Jothi Vencatachellum]

Practitioners of integrated medicine who hold recognised qualifications. A Central Board of Indigenous Medicine (a non-statutory Board) is also functioning in this State, which registers persons who hold certain qualifications in Indian or Indigenous medicine and persons who are hereditary practitioners. Besides the registered practitioners of Modern Medicine and integrated medicine, there are a large number of practitioners of Homoeopathic medicine in this State. The Government have decided to recognise the Homoeopathic system of medicine and to bring in legislation to regulate the practice of Homoeopathic medicine in the State.

In 1959, the Government of India forwarded to all State Governments a draft model Bill to regulate the practice of medicine, so that only persons duly qualified and trained in any system of medicine could practice as Physicians. The main object of that Bill is to prevent the practice of medicine by quacks. The Central Council of Health at its meeting held in January 1959, commended for adoption by all State Governments with such modifications as they may consider necessary, the draft model Bill prepared by the Government of India.

This Government have considered all the above points and have decided that instead of embarking on a separate legislation in regard to Homoeopathic medicine alone, a Consolidated Bill on the lines of the Model Bill sent by the Government of India may be introduced for the establishment of three Councils, one for modern medicine, another for Indian or Indigenous medicine and the third for Homoeopathic medicine, and that the existing enactments relating to Modern Medicine and integrated Medicine may be repealed.

There are a large number of persons who do not possess any recognised qualifications in modern medicine, Indian or indigenous medicine or Homoeopathic medicine but who are practising medicine for a long time without any control. A solution has to be found to see that such a practice is put an end to and at the same time those who without recognised qualifications are already practising medicine as the sole means of their livelihood are not deprived of their avocation. Government consider it desirable to permit such of those practitioners as have been in the profession for a period of ten years and more by registering them under the proposed Act. Persons who do not come within the above category will not be registered and consequently will not have the right to practice medicine. It has thus become necessary to have a consolidated piece of legislation providing for the registration of qualified persons as well as of persons who have been practising medicine for not less than ten years.

A draft Bill has accordingly been prepared. I may be permitted to refer to one or two salient features of the Bill.

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [10th August 1965]

(i) Separate Councils for modern medicine, Indian or indigenous medicine and Homoeopathic medicine will be established, the first two consisting of 15 members each and the Homoeopathic Council consisting of thirteen members. The Medical Council and the Board of Integrated Medicine now in existence will continue to function under the proposed Act as the Council of Modern Medicine and the Council of Indian and Indigenous Medicines. The first Council of Homoeopathic Medicine will however be constituted by the Government by nominating qualified practitioners of Homoeopathic medicine to that Council.

(ii) Provision has been made for the registration of persons who do not possess any of the recognised qualifications in modern medicine, Indian or Indigenous medicine or Homoeopathic medicine, but who, within a period of one year from the date of the commencement of the Act, prove to the satisfaction of the Council of Indian and Indigenous Medicines that they have been practising medicine for not less than ten years and such practice has been their sole means of livelihood.

(iii) Separate registers will be maintained by each Council. The registers will contain the names of registered practitioners of modern medicine, Indian or Indigenous medicine or Homoeopathic medicine who hold registerable qualifications included in Schedules I to III. Besides, a second register will also be maintained by the Council of Indian or Indigenous Medicine which will contain the names of other practitioners who are registered by virtue of their long practice in modern medicine, Indian or Indigenous medicine or Homoeopathic medicine.

(iv) The Government have power to amend the First Schedule, the Second Schedule or the Third Schedule by including therein or omitting therefrom any qualification on the report of the appropriate Council or under certain circumstances.

(v) On and after a date to be notified by the Government a person who is not a practitioner registered or deemed to be registered under the proposed Act cannot practice any medicine. Further, a person who is not a registered practitioner and who is not authorised by the Government in this behalf cannot sign or authenticate a birth or death certificate or a medical fitness or physical fitness certificate which is required by law to be signed or authenticated by a duly qualified medical practitioner. Only with the special sanction of the Government can a person not registered under the proposed Act hold any appointment as a Physician or Surgeon, etc., or as a Medical Officer of Health. Provisions in respect of these matters are proposed in sub-clause (1) of clause 29. Sub-clause (2) of that clause prescribes the penalty for the contravention of the provisions of sub-clause (1). Conferring of degrees, diplomas, etc., by unauthorised persons or institutions, falsely adding any title or description to the name of any person and falsely pretending to be a registered practitioner are made offences under the proposed Act.

10th August 1965] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

Suitable penalties for contravening the above provisions have been proposed in clauses 30, 31 and 32 of the Bill.

I now beg to move that this House accord its concurrence for the setting up of a Joint Select Committee of the Legislative Assembly and the Legislative Council, to consider the Bill.

MR. SPEAKER: The motion is now before the House for discussion.

திரு. வை. சங்கரன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மட்ராஸ் மெடிக்கல் பிராக்டிஷனர்ஸ் மசோதா மிகவும் நல்லதொரு மசோதா. பல நாட்களாக எதிர்பார்த்த ஒரு மசோதா இப்பேர் பட்ட ஒரு பில் வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தில் இதற்கு முன் எத்தனையோ தடவை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் நகரப் புறங்களில் நாம் சாதாரணமாகப் பார்க்க முடியும், எந்தவிதமான டிகிரியும் இல்லாமல் சாதாரணமாக இருக்கின்ற கம்பெனஸ்டர்கள் தாங்களும் டாக்டர் போன்று தொழிலை நடத்திக் கொண்டு சம்பாதித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். முறையாக ஒன்றும் தெரியாமல் சகட்டுமேலிக்கு ஏதாவது கொடுத்துவிடுகிறார்கள். பொதுவாக இப்போது நாட்டில் மார்ட்டல் மெடிஸனில் எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை கூடுதல். இதன் காரணமாக சாதாரண ஏழை மக்கள் கூட ஏதோ ஒன்றிரண்டு ரூபாய்களைக் கொடுத்து ஏதாவது இன்ஜக்ஷனைப் போட்டாலும் போதும் என்று நினைக்கிறார்கள். இவர்களும் ஏதாவது இரண்டு மூன்று ரூபாய்களை வாங்கிக்கொண்டு, பென்ஸிலின் போன்றவைகளைப் போட்டுவிடுகிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்கள் நல்ல பென்ஸிலினைப் போடுகிறார்களா என்பதும் ஒருவருக்கும் தெரியாது. ஏதாவது இன்ஜக்ஷனைப் போட்டவுடன் வருகின்றவர்களுக்கும் திருப்தி கூற்பட்டுவிடுகிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, மருந்து என்று சொல்லி எதையாவது தண்ணீருடன் கலக்கி கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இவ்விதம் எத்தனையோ பேர்கள் பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் இருப்பது நாட்டினைய ராஜ்யத்திற்கு மிகவும் கெடுதலானது. இதற்குப் பல தோரணங்களைச் சொல்ல முடியும். சில இன்ஜக்ஷன் போடும் போது, சிலருக்கு அலர்ஜி ஏற்பட்டு பல சங்கடங்களை ஏற்படுத்தும். பென்ஸிலினிலேயே பலருக்கு அலர்ஜி ஏற்பட்டு சில கேஸ்கள் ஃபேட்டலாகிவிடுவதுண்டு. ஆகவே இவ்விதம் எந்தவிதமான டிகிரியும் இல்லாமல் தொழிலை நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஏதாவது தவறுகளை செய்யும்போது, அரசாங்கத்தையும், அரசாங்க அமைப்பு முறையையும் தான் எல்லோரும் குறை சொல்வார்கள். ஆகவே இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு மசோதா வரவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது வந்திருக்கின்ற மசோதா இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்றும் என்று நினைக்கிறேன். ஹோமியோபதி முறையைப் பொறுத்த மட்டில் இந்தத் தொழிலில் பத்து ஆண்டுகள் சடுபட்டிருந்தால் அவர்களை அங்கீகரிக்கலாம் என்று ஒரு பிரொவீஷன் இருக்கிறது. பத்து ஆண்டுகள் நாட்டுமுறைப் படி வைத்தியம் செய்கிற யாரிடமிருந்தாவது ஒரு சர்டிபிக்கேட் வாங்கி கொடுக்கவேண்டும் என்றிருக்கிறது. அப்போது பத்து வருடங்கள் இந்தத் தொழிலில் பழக வேண்டும் என்கின்ற

[திரு. வை. சங்கரன்] [10th August 1965]

ஒரு நிலைமை ஏற்படும். இதைச் சொல்லும்போது இரண்டு முக்கியமான விஷயங்களையும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தால் நல்லது. இன்றைக்கு நகராப் புறங்களில் பல டிஸ்பென்சரிகள், க்ளினிக்குகள் நடைபெறுகின்றன இவைகளைப் பார்க்கும்போது, அன்களிஞ்சலும், அன்டைஜெனிகாகவும் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் செக் செய்வதற்கு ஒரு ப்ரொவிஷன் இருக்கவேண்டும். பெட் முதலியவைகள் மிக வசதித் குறைவாக இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் சுத்தமாக ஒழுங்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி செக் செய்ய வேண்டும். இதற்கும் இந்த மசோதாவில் இடம் இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதே போன்று மத்திய சட்டத்திலும் ஒரு ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். நாட்டு வைத்தியத்தில் சில மூலிகைகள் இருக்கும். அதையே குறைந்தது 56 நோய்களுக்கும் கொடுக்கலாம் என்று அச்சடித்துக் கொடுத்துவிடுவார்கள். இப்படி கொடுக்கப்பட்ட மருந்தின் மூலமாக ஏதோ ஒன்றிரண்டு பேர்களுக்குக் குணமாகியிருக்கும். பழனிப் போன்ற இடங்களில் இப்படி ஏதாவது ஒரு பெயரை போட்டுவிட்டு என்னென்ன நோய்கள் உண்டோ அத்தனைக்கும் கொடுப்பார்கள். இதனுடைய குணத்தைப் பற்றி ஒருவருக்கும் தெரியாது. பத்து பேர்களில் ஒருவருக்கு குணமாகியிருக்கும். இப்படிப்பட்ட மருந்துகளைச் சோதிப்பதற்கு மத்திய சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட மருந்துகளைத் தயார் செய்யும்போது, டோஸேஜ் போன்றவைகளைத் தெளிவாகப் போட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மருந்துகளைச் செக் செய்வதற்கும், க்ளினிக் போன்றவைகளைச் செக் செய்வதற்கும் உரியவகையில் மசோதாவை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இது நல்லதொரு மசோதா என்று கூறி, வரவேற்று முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதாவானது செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியினர் இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள சில குறைபாடுகளைப் பரிசீலித்து, அதை அவர்கள் ஒழுங்குமுறைப் படுத்தி பூரணத்துவமாக இருக்கக்கூடிய வகையில் சட்டத்தைத் திருத்துவார்கள் அல்லது மாற்றுவார்கள் என்கின்ற கருத்தில் சில யோசனைகளைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஹோமியோபதி வைத்தியத்தை அரசாங்கம் இதுவரையில் அங்கீகரிக்காமல் இருந்தபோதிலும், இப்போதாகிலும் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களே என்பதைப் பார்த்து நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம். பல காலம் சிரமப்பட்டதற்குப் பின்னால்தான் அரசாங்கம் நாட்டு வைத்தியர்களையும், ஹோமியோபதி டாக்டர்களையும் டாக்டர்களாக கௌரவிக்கக்கூடிய நிலையில் இதுபோன்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்து கொள்வதில் சில முறைகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். செக்ஷன் 16-ல் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாடர்ன் மெடிஸனில் டிகிரி வாங்கியிருக்கின்றவர்கள்,

10th August 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இந்தியன் மெடிஸனில் டிகிரி வாங்கியிருக்கின்றவர்கள், மூன்றாவது ஷெட்யூல் பிரகாரம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற டிப்ளமோ வாங்கியிருக்கின்றவர்கள், நான்காவதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற ஹோமியோபதி முறையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் பதிவு செய்துகொள்வதற்கான உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் பத்து வருடங்கள் ஹோமியோபதி சிகிச்சை செய்து வந்தால்தான் இந்தச் சட்டத்தின்படி ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்து கொள்ள முடியும் என்றிருக்கிறது, அப்படியானால் மற்றவர்கள் ஏன் வரக் கூடாது என்பதை செலக்ட் கமிட்டியினர் நன்றாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆயிரம் பேர்களைக் கொன்றவன் அரை வைத்தியன் என்று சாதாரணமாக சொல்லுவார்கள். அப்படியானால் இரண்டாயிரம் பேர்களை கொன்றவர் தான் முழு வைத்தியனாக ஆக முடியுமோ என்னமோ தெரியவில்லை . . .

திரு. சா. கணேசன் : ஒரு சிறு திருத்தம், ஆயிரம் பேரை அல்ல, ஆயிரம் வேரைக் கொண்டவன் அரை வைத்தியன் என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சத்தந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சித்த வைத்தியத்தில் பெரிய நிபுணர், அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி நிறையத் தெரியும். ஆயிரம் பேரைக் கொன்றவன் அரை வைத்தியன் என்றுதான் சாதாரணமாகப் பேசிக்கொள்வார்கள், அதைத்தான் நான் சொன்னேன். அதாவது எக்ஸ்பிரியன்ஸை வைத்துக் கொண்டு சாதாரணமாக சொல்வது வழக்கம். ஒருவர் செத்துவிட்டார் என்றால் போஸ்ட்-மார்ட்டம் செய்து பார்க்கிறார்கள், எம்.பி.பி.எஸ். கோர்ஸ் முதல் வருஷத்தில் இதைப்பற்றி சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். ஒருவர் செத்துவிட்டார் என்றால் என்ன காரணத்தால் இவர் இதந்து போனார்? பட்டினியால் இறந்து போனாரா அல்லது வேறு ஏதாவது மருந்தைச் சாப்பிட்டு இறந்து போனாரா என்பதைப் போஸ்ட்-மார்ட்டம் செய்து பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறார்கள். இவ்விதம் நாட்டு வைத்தியத்தில் ஆயிரம் பேரைக் கொன்றவன்தான் அரை வைத்தியன் என்று சொல்வதை வைத்துக்கொண்டுப் பார்த்தால், இரண்டாயிரம் பேரைக் கொன்றால்தான் முழு வைத்தியனாக முடியுமோ என்னமோ தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்டவர்கள், அதாவது ஹோமியோபதி சிகிச்சை செய்கின்றவர்கள் பத்து வருடங்கள் பிராக்டிஸ் செய்தால்தான் ரெஜிஸ்டர் செய்ய முடியும் என்றிருக்கிறது. (கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : ஆயிரம் பேரைக் கொல்வதற்குப் பத்து வருடங்கள் ஆகுமே.) கனம் அமைச்சர் அவர்கள், 'ஆயிரம் பேரைக் கொல்வதற்குப் பத்து வருடங்கள் ஆகுமே' என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு நாட்கள் ஆகுமோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஹோமியோபதி முறையில் பயிற்சி பெற்று வருகிறவர்களுக்குப் பத்து வருடங்கள் கழித்துதான் பதிவு செய்துகொள்ள முடியும் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஒரு சிலர் ஒன்றிரண்டு வருடங்களுக்குள்ளாகவே நல்ல எக்ஸ்பிரியன்ஸாகி விடுகிறார்கள். சிலர் எத்தனையோடு வருடங்கள் ஆனாலும்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [10th August 1965]

வருமானமே வராத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மாடர்ன் மெடிஸனில் கூட படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இப்படி இருக்கிறார்கள். ஹோமியோபதி யானாலும் சரி, அலோபதியானாலும் சரி இவர்களை சோதிப்பதற்கு கௌன்சில் இருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் இந்த கௌன்சில் மூலமாக ஐந்து வருடங்கள் அல்லது மூன்று வருடங்கள் என்று நிர்ணயித்து அவர்களைச் சோதனை செய்த பின்னால் நோட்டிபை செய்து விட்டால் நல்லது. கௌன்சிலில் வேண்டுமென்றால் சில வினாக்கள் மூலமாக பரீட்சை நடத்தலாம். நேரிடை பரீட்சையோ அல்லது எழுது முக பரீட்சையோ வைத்து டெஸ்ட் செய்து அப்ரூவ் பண்ணினால் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். பத்து வருஷம் பிராக்டிஸ் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டால் போதுமா? எவ்வளவு பேரைச் சாகடித்தார்கள் என்று கேட்டு விட்டு அங்கேரித்தால் நன்றாக இருக்கும். கிராமத்திலே சில பேரைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு பல்லே இருக்காது. ஏன் பல்லே இல்லை என்றால் 'நாட்டு வைத்தியரிடம் போனேன், ஒரு பச்சிலை கொடுத்தார், சாப்பிட்டவுடன் பல்லெல்லாம் போய்விட்டது' என்று சொல்லுவார்கள் . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member should confine his speech to the provisions of the Bill.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நான் 16-வது செக்ஷனைப் பற்றித் தான் பேசுகிறேன். பத்து வருஷம் பிராக்டிஸ் பண்ணியவர்களை மட்டும் டாக்டராகப் பதிவு செய்யவேண்டுமென்பதை செலக்ட் கமிட்டி பரிசீலித்து அதைத் திருத்தவேண்டும். ஒரு வருஷம் என்று இருந்தால் போதும். இன்றைக்கு என்னென்னயோ ஹோமியோபதி கல்லூரிகள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். கும்ப கோணத்தில் ஹோமியோபதி கல்லூரி இருக்கிறது என்று பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம், ஆனால் அதையெல்லாம் இந்த மசோதா விலே காணவில்லை. ஒரு வருஷம், ஒன்றரை வருஷம் போஸ்டல் ப்ராக்டிஸில் படித்து விடுகிறார்கள். நன்றாகவும் இருக்கிறது. அம்மாதிரி நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

காலரா வருகிற சமயத்தில் எபிடெமிக் வான் அனுப்புகிறார்கள். வான் அனுப்புவதற்குள் ஆளே போய்விடுகிறான். அதற்குள்ளாக 4 அணா, 8 அணா வாங்கிக் கொண்டு கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவோ சேவை செய்கிறார்கள். ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் மூன்று வருஷம் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் இருந்து நோட்டிபைபட் டேட்டில் ப்ராக்டிஸ் செய்கிறவர்களை எல்லோரையும் கூப்பிட்டு மெடிகல் கவுன்சில் டெஸ்ட் வைக்கலாம். திறமையுள்ளவர்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளலாம். ப்ராக்டிஸ் செய்வதில் 10 வருஷம் என்று லீலிங் இருந்தால் நான் ஏற்கனவே சொன்ன உதாரணம் மாதிரி, டாக்டர்கள் வந்து சேர மாட்டார்கள், பல பேர்கள் வந்து சேருவார்கள். மக்களை நன்றாக வைக்கிறவர்களும் இருப்பார்கள், பாப்புலேஷன் கண்ட்ரோல் செய்கிறவர்களும் இருப்பார்கள். செலக்டட் கமிட்டி 16-வது செக்ஷனை நன்றாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். ஹோமியோபதி டாக்டராக இருந்தால் எத்தனை வருஷம் இருந்தாலும் பரவாயில்லை, நன்றாக அனுபவம் இருக்கிறதா, நாடி பிடித்துப்

10th August 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

பார்க்கும் நிலையில் இருந்தால், டயக்னைஸ் செய்யும் திறமை இருந்தால், ஊசி போடத் தெரிகிறது என்றால், இன்னின்ன வியாதிக்கு இன்னின்ன மாத்திரை கொடுக்கவேண்டும் என்று தெரிகிறது என்றால், அதற்கான முறையில் பரிட்சை செய்து பார்க்கும் முறையை வைத்து ரிஜிஸ்டர் செய்யும் நிலைமை இருக்க வேண்டுமே தவிர, 10 ஆண்டு பழகி விட்டார் என்று டாக்டராகப் பதிவு செய்து கொள்ளுவது என்று வைப்பதன் மூலமாக, 4-5 வருஷங்களுக்கு முன்னிலிருந்து, 2 வருஷத்துக்கு முன்னிலிருந்து ஹோமியோபதி டாக்டராக இருக்கிறவர்களை எப்படிச் காப்பற்றப் போகிறார்கள். மீண்டும் செய்தால் பிராஸிக்யூட் செய்யும் அளவில் செக்ஷன் இருக்கிறது. எல்லா டாக்டர்களையும் டெஸ்ட் வைத்து பதிவு செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும், இதை செலக்ட் கமிட்டியினர் நன்றாகப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

விரிவாக மேற்கொண்டு சட்ட சபையிலே விவாதிக்கும் சமயத்தில் கொடுக்க வேண்டிய திருத்தங்களைக் கொடுக்க இருக்கிறோம், கூற வேண்டிய யோசனைகளைக் கூற இருக்கிறோம் என்று கூறிக் கொண்டு இந்த ஒரு யோசனையை மட்டும் செலக்ட் கமிட்டி பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. சங்கரன் அவர்கள் கூறியவைகளையெல்லாம் செலக்ட் கமிட்டி கூடும்போது மடையிலாக கவனிக்கும். அவர்களுடைய யோசனைகளோடு மற்றும் பல மெடிக்கல் கவுன்ஸில்கள் இருக்கின்றன, அவைகளுடைய செப்ரேஸென்ட்டேட்டிவ்களும் வந்து அவர்களுடைய எவிடென்ஸையும் கேட்டு அதன் பிறகு என்னென்ன திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமோ அவைகளைச் செய்து சட்டமாகக் கொண்டுவர இருக்கிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இந்த ஹோமியோபதிஸ் பற்றி கவலைப்பட்டார்கள். இதிலே மூன்றாவது ஷெட்யூலில் பார்க்கும்போது அதிலே இருக்கும் இன்ஸ்டிடியூஷன் களிலிருந்து க்வாலிஃபை செய்து தோச்சி பெற்றவர்களை கவுன்ஸில் செலக்ட் செய்யும்போது 10 வருஷம் ஃபிப்தனை அங்கு இருக்காது. ஆகையால், இந்த கவுன்ஸிலில் இருக்கக் கூடிய மெம்பர்கள் தீர ஆலோசித்து செய்வார்கள். பத்து வருஷம்தான் அத்தியாவசியம் என்று கனம் அங்கத்தினர் கவலைப்பட்டாவென்று கூறிக்கொண்டு, இந்தப் பிரேரோனையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: The question is—

“That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses, consisting of 18 members (12 members of the Legislative Assembly and 6 members of the Legislative Council) to consider the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill

[Mr. Speaker]

[10th August 1965]

No. 22 of 1965) and that the following Members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. The Hon. Srimathi Jothi Vencatachellum.
2. Sri K. S. G. Haja Sheriff.
3. Sri P. Ramachandran.
4. Sri M. Alagiriswamy.
5. Sri P. R. Sreenivasa Padayachi.
6. Sri R. Ponnappa Nadar.
7. Sri K. P. Palaniswamy.
8. Sri R. Rangaswamy.
9. Sri Rama Arangannal.
10. Sri S. Murugaiyan.
11. Sri K. R. Nallasivam.
12. Sri P. K. Mookiah Thevar.

The motion was put and carried.

5-06
P.m.

MR. SPEAKER: The rest of the items will be taken up to-morrow. The House will now adjourn and meet again at 8.30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IX.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 195. Notification issued with G.O. Ps. No. 1497, Revenue, dated the 8th May 1965, amending the Madras General Sales Tax Act, 1959, published with Revenue Department Notification S.R.C. No. A-1941, dated the 28th March 1959, at pages 232-280 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 1st April 1959, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

196. Notification issued with G.O. Ms. No. 918, Education, dated the 1st June 1965, approving the list of all the parks and play-fields set out in the schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Tiruppattur Municipal Council, the same having been previously published as required by sub-section (2) of section 3 of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]